

Timer der f. Eks. skal undervises i Religion i en Skole. Naar man har henvist til Domstolene, har det navnlig været det økonomiske Spørgsmaal, man har villet vise derhen; man har ment, at naar et Ministerium vilde pålægge Kommunen økonomiske Byrder, som i Virkeligheden ikke ere hjemlede i Lovgivningen, saa bør Kommunen have Ret til at gaa til Domstolene for at faa Spørgsmaalet prøvet der. Det er altsaa ikke selve Skoleplanen, der skulde prøves der, men Spørgsmaalet, om vedkommende Skoleplaner ere i Overensstemmelse med Lovens Krav. Jeg antager ikke, at nogen Kommunalbestyrelse vil strides med Administrationen om, hvor mange Timer der skulde undervises i Religion eller i andre Fag i Skolerne; naar Skoledirektionen derom har udtalt sig, eller i værste Tilfælde, naar Ministeren har udtalt sig og har sagt, at saadan og saadan skal det være, saa antager jeg, at ingen Kommunalbestyrelse vilde fastholde nogen Modstand derimod, men at man vilde tage det, som det var, og ikke ensidig give sig til at udsætte paa Undervisningsfagene. Jeg antager altsaa ikke, der vil opstaa Strid om det Spørgsmaal: Nej, det som kan vække Strid, er, naar der kommer Paalæg, som økonomisk angribe Kommunen, saaledes som vi kende det, da Kultusministeren i sin Tid gav en Skole Paalæg om, at den skulde udvides saaledes, at Læreren ikke underviste flere end 80 Børn, medens Skoleloven af 8de Marts 1856 siger, at der maa være 100. Siden jeg nu nævner Børneantallet i Skolerne, vilde jeg gerne springe tilbage og gøre endnu en Bemærkning angaaende Børneantallet, som jeg ikke har faaet nævnt før, og som jeg dog mener bør fremkomme. Da vi fik Loven i 1856, havde Ministeriet foreslaaet 90 Børn til Undervisning af en enkelt Lærer, men sagt, at under særlige Forhold maatte Børneantallet stige, jeg tror det var til 120; den Gang enedes imidlertid Lovgivningsmagten om at sætte Tallet til 100. Naar vi nu gaa ned til Tallet 75 paa Landet og 70 i Kjøbstæderne — og Skabelsen af denne Ulighed er kun formel, thi Uligheden er jo faktisk allerede til Stede mellem Kjøbstæderne og Landet — saa kan det ikke nægtes, at det i Virkeligheden er et betydeligt Fremstridt, og hvis det lykkes økonomisk at bære mere i Fremtiden, antager jeg ogsaa, at man i Fremtiden vil komme til at gaa længere ned med Tallet. Jeg tror ikke, det vil være 100 Aar, inden vi igen her i Landet komme til at beskæftige os med Skolevæsenet. Der var et æret Medlem, som før lidt siden udtalte, at naar vi ikke gik længere ned denne Gang, kunde

det komme til at være et Aarhundrede, inden vi igen kom til at foretage Forandringer ved Tallet; det tror jeg ikke paa. — Under Nr. 26 har Hiertallet foreslaaet at nævne de Fag, hvortil der skal undervises i Skolen. Den højtærede Minister siger, at her vil man egentlig nedstemme Fordringerne, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde det samme. Det kan jeg ikke indrømme Rigtigheden af. De Undervisningsfag, her nævnes, ere de samme Fag, som ogsaa Ministeren har opført i sit Lovforslag, men desuden foreslaa vi, at der ved Skoleplanen kan bestemmes, at der tillige kan optages andre Fag, og der nævnes saa en Del Fag som Naturkundskab, Tegning, Sløjd og kvindeligt Husgerning. Dette er altsaa ikke at nedstemme Fordringerne, men man lægger kun Spørgsmaalet over i Skolekommissionens Haand, saaledes at Bestemmelsen bliver taget af Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen, og jeg synes ogsaa, det er det rigtige, at de faa Lejlighed til at tage Bestemmelse derom. Forholdene ere jo forskellige i Kommunerne, og mange Steder vil der være Trang til at faa Undervisning i disse Fag ydet. Naar det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Paulin) ankede over, at vi her være gaaede saa vidt at ville tage fremmede Sprog med, er det vel nærmest en Misforstaaelse, da der her netop nævnes, at fremmede Sprog ikke maa tages med, medmindre alle Parter, baade Skolekommissionen, Skoledirektionen og Ministeren, ere enige derom. Tanken om at optage fremmede Sprog blandt Fagene i Almueskolen har jeg lige saa lidt som det ærede Medlem nogen Sinde hørdt, men jeg tror dog ikke, det vil være ganske rigtig helt at udelukke dem, thi i Kjøbstæderne er der flere Steder, hvor man i de øverste Klasser har optaget Undervisning i fremmede Sprog, og naar man i Kommunerne ønsker det og kan enes med Administrationen derom, ser jeg ikke, hvorfor man ikke skulde stille Kommunerne frit i saa Henseende. Endvidere er der ført en hel Forhandling her om Religionsundervisningen. Som jeg sagde, allerede da jeg indledede denne Forhandling her, er det ikke Hiertallets Mening, at man vil have Religionsundervisningen ud af Skolerne; vi have ikke stillet Forslag i den Henseende. Svad vi her have stillet Forslag om, er kun den Metode, hvorefter man underviser i Religion, idet man vil have, at Grundlaget skal være Bibelhistorien, og i den Henseende kan jeg henholde mig til den Betragtning, som blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier).